

Niedziela Palmowa (A)

Tekst Ewangelii (Mt 26,14—27,66): Wtedy jeden z Dwunastu, imieniem Judasz Iskariota, udał się do arcykapłanów i rzekł: «Co chcecie mi dać, a ja wam Go wydam». A oni wyznaczyli mu trzydzieści srebrników. Odtąd szukał sposobności, żeby Go wydać.

W pierwszy dzień Przażników przystąpili do Jezusa uczniowie i zapytali Go: «Gdzie chcesz, żebyśmy Ci przygotowali Paschę do spożycia?» On odrzekł: «Idźcie do miasta, do znanego nam człowieka, i powiedzcie mu: "Nauczyciel mówi: Czas mój jest bliski; u ciebie chcę urządzić Paschę z moimi uczniami"». Uczniowie uczynili tak, jak im polecił Jezus, i przygotowali Paschę.

Z nastaniem wieczoru zajęli miejsce u stołu razem z dwunastu. A gdy jedli, rzekł: «Zaprawdę, powiadam wam: jeden z was mnie zdradzi». Bardzo tym zasmuceni zaczęli pytać jeden przez drugiego: «Chyba nie ja, Panie?» On zaś odpowiedział: «Ten, który ze Mnie ręką zanurza w misie, on Mnie zdradzi. Wprawdzie Syn Człowieczy odchodzi, jak o Nim jest napisane, lecz biada temu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy będzie wydany. Byłoby lepiej dla tego człowieka, gdyby się nie narodził». Wtedy Judasz, który Go miał zdradzić, rzekł: «Czy nie ja, Rabbi?» Odpowiedział mu: «Tak jest, ty».

A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, położył i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Lecz powiadam wam: Odtąd nie będzie już pić z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy nie go będzie z wami

---

«Czy Ty jeste? królem ?ydowskim?»

Rev. D. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj zostajemy zaproszeni do kontemplacji a, do której zostajemy zaproszeni, dotyczy stylu królewsko?ci Chrystusa Zbawiciela. Jezus jest Królem, a ostatni? – w rzeczy samej - niedziel? roku liturgicznego obchodzimy jako dzie? Pana Naszego Jezusa Chrystusa Króla Wszech?wiata. Tak, On jest Królem, ale jego królestwo to «Królestwo prawdy i ?ycia, Królestwo ?wi?to?ci i ?aski, Królestwo sprawiedliwo?ci, mi?o?ci i pokoju» (Prefacja o Jezusie Chrystusie, Królu Wszech?wiata). Zdumiewaj?ca to królewsko??! My ludzie, z nasz? doczesn? mentalno?ci? nie jeste?my do tego przyzwyczajeni.

Król dobry, ?agodny, któremu dobro dusz le?y na sercu: « Królestwo moje nie jest z tego ?wiata» (J, 18,36). On pozwala. Na wzgardliwe i kpiarskie: ‘Czy Ty jeste? królem ?ydowskim?’ Jezus odpowiedzia?: ‘Tak, Ja nim jestem’ (Mt 27,11). I jeszcze wi?cej kpiny: Jezus jest porównywany z Barabaszem, a zgromadzony lud ma wybra? wolno?? dla jednego z nich: «Którego chcecie, ?ebym wam uwolni?, Barabasza czy Jezusa, zwanego Mesjaszem?» (Mt 27,17). I ... wol? Barabasza! (cf. Mt 27,21) A... Jezus milczy i sk?ada siebie w ofierze ca?opalnej za nas – os?d?my Go!

Kiedy nie tak dawno temu przyby? do Jerozolimy, ze szczerym entuzjazmem « ogromny tłum s?a? swe p?aszcze na drodze, inni obcinali ga??zki z drzew i ?cielili na drodze. A tłumy, które Go poprzedza?y i które sz?y za Nim, wo?a?y g?o?no: Hosanna Synowi Dawida! B?ogos?awiony Ten, który przychodzi w imi? Pa?skie! Hosanna na wysoko?ciach! » (Mt 21, 8-9). Ale teraz ci sami krzycz?: «Na krzy? z Nim! Namiestnik odpowiedzia?: Có? w?a?ciwie z?ego uczyni?? Lecz oni jeszcze g?o?niej krzyczeli: Na krzy? z Nim! » (Mt 27, 22 – 23). «Czy? króla waszego mam ukrzy?owa?? Odpowiedzieli arcykap?ani: Poza Cezarem nie mamy króla» (J 19,15).

Ten Król nie narzuca si?, On si? ofiarowuje. Jego królewsko?? przeni?knieta jest duchem s?u?by. «Przychodzi za? nie z dum? i z przepychem, jak ten, co chciwie szuka s?awy. On nie b?dzie si? spiera? ani krzycza? i nikt nie us?yszy Jego g?osu. B?dzie natomiast cichy i ?agodny (...) Na?ladujmy tych, co wyszli Mu na spotkanie, ale nie w ten sposób, by s?a? na drodze ga??zki palm i oliwek oraz k?a?? kosztowne szaty, lecz my sami, jak tylko mo?emy, roz?cielmy si? na ziemi» (?wi?ty Andrzej z Krety, biskup).